

Sygn. akt: XV GUp 2/23

POSTANOWIENIE

Dnia 29 marca 2023r.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy, Wydział XV Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: Sędzia Kinga Mańkowska - Czepnik

Protokolant: stażysta Kinga Rozen

po rozpoznaniu dnia 15 marca 2023r. w Bydgoszczy

na rozprawie

sprawy upadłościowej D. P. (PESEL (...)) nieprowadzącej działalności gospodarczej

w przedmiocie umorzenia zobowiązań bez ustalania planu spłaty wierzycieli lub warunkowego umorzenia zobowiązań bez ustalania planu spłaty wierzycieli albo ustalenia planu spłat wierzycieli

postanawia:

ustalić, że upadła doprowadziła do swojej niewypłacalności i istotnie zwiększyła jej stopień umyślnie;

ustalić plan spłaty wierzycieli upadłej w ten sposób, że upadła przeznaczy na zaspokojenie swoich wierzycieli łączną kwotę 1800 zł (tysiąc osiemset złotych) miesięcznie, uiszczając raty do 15 (piętnastego) dnia każdego miesiąca przez okres 84 miesięcy, począwszy od miesiąca następującego po uprawomocnieniu się niniejszego postanowienia, przy czym poszczególne raty będzie uiszczala w następujący sposób:

1. rata pierwsza:

na rzecz wierzyciela S. (...) kwota 1.606 zł (tysiąc sześćset sześć zł), tytułem zwrotu tymczasowo poniesionych kosztów postępowania upadłościowego,

na rzecz wierzyciela Z. (...) kwota 173,49 zł (sto siedemdziesiąt trzy zł 49/100),

na rzecz wierzyciela K. G. (1) kwota 6,40 zł (sześć zł 40/100),

na rzecz wierzyciela P. R. kwota 2,94 zł (dwa zł 94/100),

na rzecz wierzyciela M. D. kwota 11,15 zł (jedenaście zł 15/100);

2. raty od drugiej do czterdziestej piątej:

na rzecz wierzyciela Z. (...) kwota po 1.609,71 zł (tysiąc sześćset dziewięć zł 71/100) miesięcznie,

na rzecz wierzyciela K. G. (1) kwota po 59,45 zł (pięćdziesiąt dziewięć zł 45/100) miesięcznie,

na rzecz wierzyciela P. R. kwota po 27,31 zł (dwadzieścia siedem zł 31/100) miesięcznie,

na rzecz wierzyciela M. D. kwota po 103,52 zł (sto trzy zł 52/100) miesięcznie,

3. rata czterdziesta szósta:

na rzecz wierzyciela P. (...) S.A. kwota 34,85 zł (trzydzieści cztery zł 85/100),

na rzecz wierzyciela Z. (...) kwota 1.017,20 zł (tysiąc siedemnaście zł 20/100),
na rzecz wierzyciela (...) S.A. kwota 367,28 zł (trzysta sześćdziesiąt siedem zł 28/100),
na rzecz wierzyciela P. J. kwota 6,25 zł (sześć zł 25/100),
na rzecz wierzyciela S. (...) kwota 0,02 zł (dwa grosze),
na rzecz wierzyciela (...) Sp. z o.o. kwota 9,65 zł (dziewięć zł 65/100),
na rzecz wierzyciela (...) sp. z o.o. sp. k. kwota 9,67 zł (dziewięć zł 67/100) ,
na rzecz wierzyciela (...) S.A. kwota 18,97 zł (osiemnaście zł 97/100),
na rzecz wierzyciela K. G. (2) kwota 20,84 zł (dwadzieścia zł 84/100) ,
na rzecz wierzyciela S. (...) w N. kwota 42,13 zł (czterdzieści dwa zł 13/100),
na rzecz wierzyciela (...) Sp. z o.o. kwota 9,96 zł (dziewięć zł 96/100),
na rzecz wierzyciela (...) Sp. z o.o. kwota 109,94 zł (sto dziewięć zł 94/100);
na rzecz wierzyciela (...) Sp. z o.o. kwota 41,45 zł (czterdzieści jeden zł 45/100),
na rzecz wierzyciela K. G. (1) kwota 34,90 zł (trzydzieści cztery zł 90/100),
na rzecz wierzyciela P. R. kwota 16,03 zł (szesnaście zł 03/100),
na rzecz wierzyciela M. D. kwota 60,77 zł (sześćdziesiąt zł 77/100);

4. raty od czterdziestej siódmej do osiemdziesiątej czwartej :

- a) na rzecz wierzyciela (...) Bank (...) S.A. kwota po 84,40 zł (osiemdziesiąt cztery zł 40/100) miesięcznie,
- b) na rzecz wierzyciela Z. (...) kwota po 174,79 zł (sto siedemdziesiąt cztery zł 79/100) miesięcznie,
- c) na rzecz wierzyciela (...) S.A. kwota po 889,50 zł (osiemset osiemdziesiąt dziewięć zł 50/100) miesięcznie,
- d) na rzecz wierzyciela P. J. kwota po 15,15 zł (piętnaście zł 15/100) miesięcznie,
- e) na rzecz wierzyciela S. (...) kwota po 0,06 zł (sześć groszy) miesięcznie ,
- f) na rzecz wierzyciela (...) Sp. z o.o. kwota po 23,37 zł (dwadzieścia trzy zł 37/100) miesięcznie,
- g) na rzecz wierzyciela (...) sp. z o.o. sp. k. kwota 23,44 zł (dwadzieścia trzy zł 44/100) po miesięcznie,
- h) na rzecz wierzyciela (...) S.A. kwota po 45,95 zł (czterdzieści pięć zł 95/100) miesięcznie,
- i) na rzecz wierzyciela K. G. (2) kwota po 50,48 zł (pięćdziesiąt zł 48/100) miesięcznie,
- j) na rzecz wierzyciela S. (...) w N. kwota po 102,04 zł (sto dwa z 04/100) miesięcznie,
- k) na rzecz wierzyciela (...) Sp. z o.o. kwota po 24,14 zł (dwadzieścia cztery zł 14/100) miesięcznie,
- l) na rzecz wierzyciela (...) Sp. z o.o. kwota po 266,26 zł (dwieście sześćdziesiąt sześć zł 26/100) miesięcznie;
- m) na rzecz wierzyciela (...) Sp. z o.o. kwota po 100,38 zł (sto zł 38/100) miesięcznie,

po wykonaniu przez upadłą planu spłaty zobowiązania upadłego powstałe przed dniem ogłoszenia upadłości tj. przed dniem 4 września 2020 r. zostaną w pozostałej części umorzone, za wyjątkiem zobowiązań wymienionych w art. 491 [21] ust 2 Prawa upadłościowego .

Sędzia Kinga Mańkowska - Czepnik

Uzasadnienie postanowienia z dnia 29 marca 2023 r.:

Syndyk masy upadłości złożył do akt sprawy projekt planu spłaty wierzycieli (k. 23-24). Projekt zakładał spłatę przez upadłą wierzycielności w łącznej racie 700 zł w wymiarze 48 miesięcy. W projekcie planu spłaty Syndyk wskazywał na sytuację życiową i finansową upadłej, przyczyny powstania stanu niewypłacalności. Wskazywał, że w jego ocenie upadła doprowadziła do swojej niewypłacalności wskutek rażącego niedbalstwa. Projekt nie zawierał części związanej z podziałem funduszy masy upadłości, z uwagi na ich brak.

Dłużniczka w swoim pisemnym stanowisku z dnia 28 lipca 2019 r. (k. 127) zaakceptowała projekt planu spłaty wierzycieli.

Wierzyciel P. R. (k. 144) zaakceptował projekt planu spłaty. Wierzyciel N. (...) w N. (k. 146 i n.) wnosił o ustalenie planu spłaty wierzycielności ujętych w wykazie wierzycielności na okres 84 miesięcy. Wierzyciel podawał, że w jego opinii upadła doprowadziła do swojej niewypłacalności umyślnie. Wierzyciel P. J. (k. 148) przychylił się do projektu planu spłaty przedstawionego przez Syndyka. (...) sp. z o.o. (k. 150) nie zgodził się z zaproponowanym projektem spłaty wierzycieli, podkreślając, że upadła sama doprowadziła do swojej niewypłacalności i istotnie zwiększyła jej stopień wskutek rażącego niedbalstwa. Wierzyciel Z. (...) (k. 152) przychylił się do przedstawionego zakresu i okresu spłaty zobowiązań. (...) S.A. (k. 154) nie wyraził zgody na umorzenie zobowiązań. Wierzyciel G. (...) (k. 170 i n.) sprzeciwił się przesłanemu projektowi planu spłaty z uwagi na nieujęcie w nim G. (...). Przedkładając drugie stanowisko (k. 172 i n.), nie wyraził zgody na przedstawiony projekt planu spłaty. Wierzyciel (...) sp. z o.o. w swoim pisemnym stanowisku wnosił o przeprowadzenie rozprawy i wydanie postanowienia o odmowie ustalenia planu spłaty. (k. 174)

Pełnomocnik wierzyciela (...) sp. z o.o. na rozprawie w dniu 6 lipca 2022 roku (k. 257) podtrzymał stanowisko wyrażone w piśmie z dnia 3 sierpnia 2021 r., wskazując jednocześnie, że okres spłaty powinien zostać ustalony na 84 miesiące. Zakwestionował także wydatki podane przez upadłą oraz wskazywał na zaniżone możliwości zarobkowe upadłej. W końcowym stanowisku pełnomocnik wierzyciela wnosił o odmowę ustalenia planu spłaty wobec dłużniczki.

Upadła w toku rozprawy w dniu 6 lipca 2022 roku nie zaakceptowała proponowanego przez wierzycieli okresu planu spłat w wymiarze 84 miesięcy, wносиła o ustalenie planu spłat na cztery lata w wymiarze 700 zł.

W postanowieniu z dnia 13 lipca 2022 roku (k. 262) Sąd Rejonowy w Bydgoszczy odmówił ustalenia planu spłat wierzycieli upadłej, przyjmując, że upadła doprowadziła do swojej niewypłacalności i istotnie zwiększyła jej stopień w sposób celowy (vide: uzasadnienie orzeczenia – k. 272-277).

W wyniku zażalenia upadłej postanowieniem z dnia 15 listopada 2022 r. Sąd Okręgowy Bydgoszczy uchylił powyższe postanowienie z 13 lipca 2022 r. i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania (k. 303). Jak wynika z uzasadnienia orzeczenia Sądu Okręgowego w Bydgoszczy, sąd drugiej instancji uznał, że upadła doprowadziła do niewypłacalności co najwyżej umyślnie w zamiarze ewentualnym bądź poprzez rażące niedbalstwo, nie ma więc mowy o celowości (vide: uzasadnienie orzeczenia - k. 305-309).

W toku ponownego rozpoznawania sprawy, na rozprawie w dniu 15 marca 2023 r. (k. 812 i n.) upadła wniosła o ustalenie planu spłaty z ratą po 1400 zł miesięcznie na okres 84 miesięcy. Syndyk opowiedział się natomiast za ustaleniem planu spłat z ratą po 3000 zł na okres 84 miesięcy.

Sąd ustalił, co następuje:

Postanowieniem z dnia 4 września 2020 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy ogłosił upadłość D. P. (numer PESEL (...)) nieprowadzącej działalności gospodarczej.

(dowód: postanowienie z dnia 4 września 2020 r. – k. 1 akt)

Upadła D. P. ma 28 lat, studiowała zarządzanie – najpierw w 2015 r. ukończyła studia licencjackie, a następnie w 2017 r. - studia magisterskie, przy czym nie obroniła pracy magisterskiej. Studia (zarówno licencjackie, jak i magisterskie) odbywały się w trybie dziennym. Jednocześnie upadła pozostawała zatrudniona – najpierw w M. (...) na pół etatu, a następnie od 2016 r. do czerwca 2017 r. w (...) jako sprzedawca na ¾ etatu. Powyższe zajęcia upadła łączyła z prowadzeniem działalności gospodarczej – od 04.01.2016r. do lipca 2019 roku prowadziła firmę, zajmującą się transportem kontenerów morskich, a sezonowo również buraków.

Nie będąc w stanie samodzielnie kontrolować działalności gospodarczej, upadła udzieliła do jej prowadzenia pełnomocnictwa bratu - M. P.. Pełnomocnictwo to obejmowało wszystkie czynności związane z prowadzeniem działalności. Z wiedzy upadłej wynika, że w stosunku do M. P. sąd wydał wcześniej postanowienie o zakazie prowadzenia działalności gospodarczej, w przeszłości M. P. prowadził działalność gospodarczą na własny rachunek, przedsięwzięcie to skończyło się wydaniem w stosunku do niego wyroku skazującego za przestępstwo finansowe, wskutek czego wymieniony od maja 2015 roku do grudnia 2015 roku, a następnie od marca 2019 r. do grudnia 2020 r. odbywał karę pozbawienia wolności. Zarówno wobec brata upadłej, jak i jej matki wydano postanowienie o ogłoszeniu upadłości.

Upadła prowadziła swoją działalność, korzystając z wyleasingowanych samochodów (łącznie 7 sztuk), nie wynajmowała żadnego biura, a czynności administracyjne wykonywała w domu należącym do jej matki, średnio zatrudniała na stałe 6 pracowników, w tym brata i aktualnego partnera J. G. (1) (ponadto w okresie od września do grudnia upadła co roku zatrudniała dodatkowo 2 -3 osoby). Na cele prowadzonej działalności gospodarczej upadła zaciągnęła dwa kredyty. Osobą faktycznie prowadzącą przedmiotową działalność gospodarczą był brat upadłej.

Jak wynika z wniosku o ogłoszenie upadłości, upadła była namawiana przez brata do zaciągania coraz to wyższych zobowiązań, przekonywana, że są potrzebne i przyniosą zysk. Działalność upadłej od początku przynosiła straty - już w 2016/2017 roku powstało zadłużenie w stosunku do K. G. (2) i spółek (...) oraz (...). Mimo tego upadła nie wniosła o ogłoszenie upadłości. W drugiej połowie 2017 roku pojawiło się zadłużenie w składkach ZUS. Upadła w ogóle nie zdawała sobie sprawy z kondycji firmy, brat tylko wspominał o problemach z ZUS. Od czerwca 2017 roku (po ukończeniu studiów i zaprzestaniu pracy na etacie) upadła zaczęła angażować się w prowadzenie firmy. Od początku 2018 roku zaprzestała terminowego regulowania podatków. Mimo narastającego zadłużenia upadła w latach 2017 - 2018 przystępowała do kolejnych umów leasingowych – ostatni samochód wyleasingowała w lutym 2018 r. Dopiero na początku 2019r. zaczęła zmniejszać stan zatrudnienia w firmie. Już wcześniej miała problemy z regularnym wypłacaniem wynagrodzeń pracowniczych. Kierowcy nie chcieli współpracować z upadłą, przez problemy z wypłatami nie była w stanie znaleźć nowych pracowników. Pracownicy wiedzieli, że D. P. nie posiada środków na zakup paliwa, przez co powstawały przestoje w wykonywaniu pracy.

Według oceny Syndyka w przedsiębiorstwie upadłej wzrastały przychody: w 2016 r. wynosiły 302 253,03 z, w 2017 r. - 922 948,16 zł, w 2018 r. - 1 402 478,78 zł, jednak wzrostowi obrotu nie towarzyszyła rentowność, ponieważ wszystkie te lata zakończyły się ze stratą, odpowiednio: w 2016r. - 36 096,03 zł, w 2017 r. - 7 953,74 zł, w 2018 r. (syndyk omyłkowo wskazał tu ponownie 2017 r.) stratą w wysokości 44 323,69 zł.

Od jesieni 2020 roku upadła pozostaje zatrudniona w firmie swojego partnera – J. T.. Firma ta ma dokładnie ten sam profil działalności co firma uprzednio prowadzona przez upadłą (transport kontenerów morskich i buraków). Upadła zajmuje w firmie partnera stanowisko pomocy administracyjnej, początkowo przysługiwało jej wynagrodzenie najniższe krajowe. Okresowo w związku z urodzeniem dziecka upadła przebywa na urlopie macierzyńskim. Pod jej nieobecność w firmie (...) nie było innych osób, które mogłyby przejąć dział administracyjny.

Upadła ma dwoje dzieci, jedno w wieku trzech lat, drugie - roczne, mieszka z nimi oraz partnerem w wynajętym mieszkaniu. Wszystkie osoby są zdrowe, jedynie partner dłużniczki leczy się farmakologicznie na łuszczycę. Podczas gdy upadła korzystała z urlopu macierzyńskiego na dochód rodziny składał się: zasiłek macierzyński upadłej 1715 zł, świadczenie 500+ na dwoje dzieci, ponadto dochód partnera z działalności gospodarczej. W informacji o wysokości dochodu z działalności gospodarczej partner upadłej w roku 2021 zadeklarował dochód w wysokości 15 523,72 zł. W toku niniejszej sprawy upadła wraz rodziną zmieniła mieszkanie – wynajęto lokal w N. (...) o powierzchni większej niż poprzedni i droższy w utrzymaniu.

Upadła jest osobą dwukrotnie karaną. Wyrokiem z dnia 3 kwietnia 2017 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy uznał ją za winną tego, że w dniu 13 stycznia 2016 r. w siedzibie B. (...) S.A., działając z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłowała doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem B. (...) S.A. w B. w kwocie 75 000 zł w ten sposób, że w celu uzyskania kredytu w kwocie 75 000 zł przedłożyła jako autentyczny poświadczający nieprawdę, podrobiony uprzednio przez siebie w celu użycia za autentyczny dokument w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i osiąganych dochodach, a nadto wniosek o kredyt gotówkowy w B. (...) oraz trzy potwierdzenia operacji na rachunku B. P., którego jest właścicielem, wprowadzając przedstawiciela pokrzywdzonej spółki w błąd co do miejsca swojego zatrudnienia, wysokości uzyskiwanych dochodów oraz możliwości spłaty zaciąganego zobowiązania, lecz określonego celu nie osiągnęła z uwagi na negatywną weryfikację wniosku.

Ponadto wyrokiem z dnia 25 listopada 2019 r. upadła została uznana za winną tego, że w okresie od 25 kwietnia 2019 r. do 21 czerwca 2019 r. w siedzibie P. (...) w B. udaremniła inspektorowi pracy wykonanie czynności służbowej polegającej na przeprowadzeniu kontroli w zakresie inspekcji pracy w F. (...) z siedzibą w N., poprzez brak stawiennictwa na kierowane wezwania.

(dowody: kopia umowy najmu lokalu mieszkalnego – k. 243-247; dowód z przesłuchania upadłej na rozprawie w dn. 6.07.2022 – e-protokół k. 260; ustalenia syndyka zawarte w projekcie planu spłaty – k. 23-24; oświadczenie o przychodach i wydatkach – k. 34-35; kopia dyplomu ukończenia studiów – k. 36; kopia umowy o pracę upadłej – k. 37; kopia umowy najmu poprzedniego lokalu mieszkalnego – k. 40-41; formularze ZUS ZLA upadłej – k. 43-48, 131-137; opis przebiegu zadłużania się upadłej – k. 54-56; kopie faktur dotyczących wydatków upadłej – k. 58-62; paragony dotyczące ponoszonych wydatków – k. 63-72, 74; wyrok z dn. 25.11.2019 – k. 49 akt pomocniczych (...), wyrok z dn. 3.04.2017 – k. 100-100 v. akt pomocniczych (...); oświadczenia zawarte we wniosku o ogłoszenie upadłości – k. 2-18 akt pomocniczych (...)).

Ze spisu inwentarza przedłożonego w postępowaniu upadłościowym dłużniczki wynika, że w skład jej masy upadłości weszły ruchomości w postaci telewizora i 18 sztuk obrazów i reprodukcji o łącznej wartości 1 880 zł. W skład masy upadłości nie weszły żadne należności (dowód: spis inwentarza – k. 329-330 akt Syndyka; spis należności – k. 332 akt Syndyka)

Postanowieniem z dnia 5 listopada 2019 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy pozbawił D. P. prawa prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek lub w ramach spółki cywilnej oraz pełnienia funkcji zarządcy sukcesyjnego, członka rady nadzorczej, członka komisji rewizyjnej, reprezentanta lub pełnomocnika osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą w zakresie tej działalności, spółki handlowej, przedsiębiorstwa państwowego, spółdzielni, fundacji lub stowarzyszenia na okres trzech lat. Postanowienie jest prawomocne z dniem 26 listopada 2019 r. Z wydruku z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej wynika, że działalność była przez upadłą prowadzona od 4 stycznia 2016 r., dłużniczka zaprzestała wykonywania prowadzenia działalności w dniu 27 lipca 2019 r. Przeważającą działalnością gospodarczą zgodnie z kodem PKD 49.41.Z był transport drogowy towarów (postanowienie z dn. 5.11.2019 r. – k. 75 akt pomocniczych (...), zarządzenie – k. 77 akt pomocniczych (...); wydruk z CEiDG – k. 78 akt pomocniczych (...)).

W toku postępowania Syndykowi zgłosili swoją wierzytelność wobec upadłej: P. (...) S.A. w łącznej kwocie 18 097,36 zł (w kategorii II kwota 15 731,04 zł, w kategorii III kwota 2 366,32 zł), Z. (...) w łącznej kwocie 121 033,66 zł (wierzytelność zgłoszona do kategorii I), (...) S.A. w łącznej kwocie 165 775,06 zł (kwota zgłoszona w kategorii IV),

P. J. w łącznej kwocie 2 824,34 zł (wierzytelność zgłoszona do kategorii I), G. (...) w łącznej kwocie 1 708,45 zł (w kategorii II kwota 11,60 zł, w kategorii III kwota 1 696,85 zł), (...) sp. z o.o. w łącznej kwocie 4 956,24 zł (w kategorii II kwota 4 355,71 zł, w kategorii III kwota 600,53 zł), (...) sp. z o.o. spółka komandytowa w łącznej kwocie 4 464,70 zł (w kategorii II kwota 4 368,92 zł, w kategorii III kwota 273,92 zł), (...) S.A. w łącznej kwocie 9 350,26 zł (w kategorii II kwota 8 563,72 zł, w kategorii III kwota 786,54 zł), K. G. (2) w łącznej kwocie 12 514,96 zł (w kategorii II kwota 9 408,40 zł, w kategorii III kwota 3 106,56 zł), S. (...) w N. w łącznej kwocie 20 927,08 zł (w kategorii II kwota 19 017,08 zł, w kategorii III kwota 1 910,00 zł), (...) sp. z o.o. w łącznej kwocie 5 335,47 zł (w kategorii II kwota 4 499,33 zł, w kategorii III kwota 836,14 zł), E100 (...) sp. z o.o. w łącznej kwocie 57 662,20 zł - wierzyciel dokonał początkowo błędnego podsumowania wierzytelności przy jej zgłoszeniu, co następnie sprostował (w kategorii II kwota 49 623,28 zł, w kategorii III kwota 8 038,92 zł), (...) sp. z o.o. w łącznej kwocie 21 649,64 zł (w kategorii II kwota 18 709,16 zł, w kategorii III kwota 2 940,48 zł), K. G. (1) – wierzytelność ze stosunku pracy, bez wskazania kwot, podobnie P. R. – wierzytelność ze stosunku pracy bez podania kwot, B. G. w łącznej kwocie 4 507,29 zł (w kategorii II kwota 4 083,49 zł, w kategorii III kwota 423,80 zł) – Syndyk dokonał zwrotu zgłoszenia wierzytelności, (...) sp. z o.o. w O. w łącznej kwocie 1 602,97 zł (w kategorii II kwota 1 485,54 zł, w kategorii III kwota 117,43 zł) – także nastąpił zwrot zgłoszenia.

(dowód: teczki zgłoszeń wierzytelności przedstawione przez syndyka).

W toku niniejszej sprawy Skarb Państwa tymczasowo wydatkował kwotę 1.606 zł na wynagrodzenie Syndyka.

(dowód: postanowienie z dnia 31.08.21 r. – k. 177).

W toku ponownego rozpoznawania sprawy Sąd ustalił ponadto:

Obecnie upadła w dalszym ciągu zamieszkuje w w/w wynajmowanym mieszkaniu z partnerem J. G. (1) oraz dwójką ich wspólnych dzieci.

J. G. (1), z zawodu kierowca, nadal prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...), zatrudniając upadłą na cały etat na stanowisku pomocy administracyjnej. J. G. (1) nie posiada wiedzy, czy upadła, pracując u niego, otrzymuje wynagrodzenie w kwocie 3000 zł netto czy brutto.

Rozpoczynając powyższą działalność, J. G. (1) przejął część klientów, których wcześniej obsługiwała firma upadłej. Aktualnie w jego firmie są zatrudnione 4 osoby. J. G. (2) ma 23 lata, ma wykształcenie średnie ogólne, przed rozpoczęciem działalności gospodarczej miał znikome doświadczenie zawodowe (przepracował łącznie jeden rok w firmie (...)) oraz w firmie upadłej, gdzie wykonywał obowiązki kierowcy). Aktualnie J. G. (1) jest właścicielem dwóch samochodów (marki M. (...) i M. (...)) oraz naczepy, które służą mu do prowadzenia działalności gospodarczej. Pojazd marki M. (...) i naczepę zakupił za gotówkę jesienią 2021 roku (pojazd M. (...) za kwotę 25.500 zł netto, naczepę – za 15.000 zł netto). Pojazd marki M. (...) o wartość 100.000 zł wykupił natomiast po zakończeniu leasingu w sierpniu 2022 roku za kwotę 10.000 zł netto.

Dzieci upadłej mają obecnie 3 lata i 1 rok. Starszy syn chodzi do przedszkola, młodsze dziecko jest pod opieką upadłej, przy opiece nad małoletnimi pomaga ich babcia. Na comiesięczne koszty utrzymania rodziny składają się m.in. czynsz najmu - 1500 zł, czesne za przedszkole 130 zł oraz inne typowe dla wszystkich wydatki związane ze zwykłym utrzymaniem.

W roku 2020 oraz 2021 J. G. (1) zaciągnął dwa kredyty na łączną kwotę 58 000 zł, które przeznaczył na zakup szafy i łóżka, a w pozostałej części na utrzymanie rodziny. Jak wynika z oświadczenia upadłej złożonego w dniu 19 lutego 2023 roku (k. 566-567), wynagrodzenie za pracę upadłej w styczniu 2023 roku wyniosło 2.929,38 zł netto, a średniomiesięczny dochód jej partnera wyniósł w 2022 roku 12.709,32 zł netto, ponadto rodzina otrzymuje świadczenia 500+ (łącznie 1000 zł) oraz rodzinny kapitał opiekuńczy (łącznie 1000 zł). Zadeklarowana przez upadłą łączna suma dochodów rodziny wynosi 17.537,70 zł netto miesięcznie.

(Dowody: oświadczenie upadłej o przychodach i wydatkach – k. 566 i 567, zeznania świadka J. G. i zeznania upadłej złożone na rozprawie w dniu 15 marca 2023 r. – zapis audio – video k. 814, potwierdzenia przelewów – k. 568-658, 663, lista płac – k. 660 i 668-672, zmiana umowy o pracę – k. 661 i 667, (...) z działalności J. G. (1) k. 662 i 810, wydruk z portalu Nowy Portal Informacyjny Platforma Usług Elektronicznych dla Klientów ZUS – k. 673-674, wyciągi z rachunków bankowych J. G. (1) wraz z zestawieniami opłat – k. 675-809).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie w/w dokumentów, których wiarygodność nie była kwestionowana i nie budziła zastrzeżeń, ponadto w dużej mierze na podstawie zeznań upadłej i zeznań świadka.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z dyspozycją art. 491¹⁴ ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe (Dz.U.2020.1228 t.j.; dalej jako: p.u.), po upływie terminu do zgłaszania wierzytelności i przeprowadzeniu likwidacji majątku wchodzącego w skład masy upadłości syndyk składa sądowi projekt planu spłaty wierzycieli z uzasadnieniem albo informację, że zachodzą przesłanki do odmowy ustalenia planu spłaty (art. 491^{14a} ust. 1 p.u.) lub umorzenia zobowiązań bez ustalania planu spłaty (art. 491¹⁶ ust. 1 lub 2a p.u.). Wedle art. 491[15] ust. 1 p.u., w postanowieniu o ustaleniu planu spłaty wierzycieli sąd:

- 1)wymienia wierzycieli uczestniczących w planie spłaty;
- 2)dokonuje podziału funduszy masy upadłości pomiędzy wierzycieli uczestniczących w planie spłaty, jeżeli w postępowaniu zgromadzono fundusze masy upadłości;
- 3)ustala, czy upadły doprowadził do swojej niewypłacalności lub istotnie zwiększył jej stopień umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa;
- 4)określa, w jakim zakresie i okresie, nie dłuższym niż trzydzieści sześć miesięcy, upadły jest obowiązany spłacać zobowiązania, które w postępowaniu upadłościowym prowadzonym zgodnie z przepisami części pierwszej zostałyby uznane na liście wierzytelności, oraz jaka część zobowiązań upadłego powstałych przed dniem ogłoszenia upadłości zostanie umorzona po wykonaniu planu spłaty wierzycieli.

W dalszych ustępach powołany art. 491 [15] stanowi:

W przypadku ustalenia, że upadły doprowadził do swojej niewypłacalności lub istotnie zwiększył jej stopień umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa, plan spłaty wierzycieli nie może być ustalony na okres krótszy niż trzydzieści sześć miesięcy ani dłuższy niż osiemdziesiąt cztery miesiące (ust. 1 a).

Do okresów spłaty, o których mowa w ust. 1 pkt 4 oraz ust. 1a-1c, zalicza się okres od upływu sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia upadłości do dnia ustalenia planu spłaty wierzycieli, chyba że dłużnik nie pokryłby w całości kosztów postępowania tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa. Do okresu spłaty nie zalicza się okresu warunkowego umorzenia zobowiązań upadłego bez ustalania planu spłaty wierzycieli (ust. 1d).

Koszty postępowania tymczasowo pokryte przez Skarb Państwa oraz inne zobowiązania masy upadłości niezaspokojone w toku postępowania uwzględnia się w planie spłaty wierzycieli w pełnej wysokości, chyba że możliwości zarobkowe upadłego, konieczność utrzymania upadłego i osób pozostających na jego utrzymaniu oraz ich potrzeby mieszkaniowe nie pozwalają na zaspokojenie kosztów postępowania tymczasowo pokrytych przez Skarb Państwa oraz innych zobowiązań masy upadłości w pełnej wysokości (ust. 2).

Sąd nie jest związany stanowiskiem upadłego oraz wierzycieli co do treści planu spłaty wierzycieli. Ustalając plan spłaty wierzycieli, sąd bierze pod uwagę możliwości zarobkowe upadłego, konieczność utrzymania upadłego i osób pozostających na jego utrzymaniu oraz ich potrzeby mieszkaniowe, wysokość niezaspokojonych wierzytelności oraz stopień zaspokojenia wierzytelności w postępowaniu upadłościowym (ust. 4).

Do planu spłaty wierzycieli oraz wykonania określonego w planie spłaty wierzycieli podziału funduszy masy upadłości stosuje się odpowiednio przepisy art. 313 ust. 2, art. 335, art. 336, art. 340-348 i art. 352-356 oraz art. 358-360. W zakresie, w jakim plan spłaty wierzycieli obejmuje podział funduszy masy upadłości zgromadzonych w postępowaniu upadłościowym, plan spłaty wierzycieli wykonuje syndyk niezwłocznie po uprawomocnieniu się postanowienia o ustaleniu planu spłaty wierzycieli (ust. 7).

W przedmiotowej sprawie Sąd Okręgowy, wydając postanowienie z 15 listopada 2022 roku, zakwestionował wcześniejsze stanowisko Sądu Rejonowego jakoby upadła doprowadziła do swojej niewypłacalności i istotnie zwiększyła jej stopień celowo i przyjął w konsekwencji, że w ustalonych okolicznościach można mówić co najwyżej o umyślności w zamiarze ewentualnym bądź o rażącym niedbalstwie upadłej, czego skutkiem winno być ustalenie planu spłaty w odpowiednio wydłużonym okresie spłat (art. 491[15] ust.1a p.u.). Stanowiskiem tym Sąd Rejonowy był związany przy ponownym rozpoznaniu sprawy .

Wskazówki zawarte w uzasadnieniu postanowienia Sądu Okręgowego oraz dalsze dowody przeprowadzone w sprawie jednoznacznie przemawiają za przyjęciem , iż upadła doprowadziła do swojej niewypłacalności i istotnie zwiększyła jej stopień w sposób umyślny.

Za powyższą konstatacją przemawia szereg okoliczności. Po pierwsze, upadła przez długi okres w ogóle nie nadzorowała sposobu prowadzonej przez nią działalności gospodarczej, powierzając wszystkie sprawy bratu. W ocenie Sądu powierzenie komukolwiek prowadzenia działalności gospodarczej, podczas gdy jednocześnie nie wykazuje się jakiegokolwiek zainteresowania prowadzeniem własnej działalności gospodarczej, jest przejawem skrajnego braku profesjonalizmu. W ocenie Sądu analiza zebranego materiału dowodowego pozwala przyjąć, że upadła doskonale zdawała sobie sprawę, że jej rola w prowadzeniu działalności polegać będzie jedynie na figurowaniu jako przedsiębiorca, podczas gdy działalność gospodarczą w istocie prowadził jej brat z orzeczonym zakazem prowadzenia działalności gospodarczej. Upadła nie interesowała się losami firmy, dopiero na podstawie pisma ZUS otrzymanego w 2017 r. miała powziąć informację o trudnościach w regulowaniu składek, niemniej jednak i to nie skłoniło jej do zmiany postawy. Po drugie, upadła rejestrując firmę, doskonale musiała zdawać sobie sprawę z tego, że jako studentka studiów dziennych, zatrudniona na $\frac{3}{4}$ etatu jako sprzedawca, nie będzie w stanie wygospodarować czasu na zarządzanie firmą , de facto godziła się więc na to, że firmę poprowadzi za nią kto inny. Po trzecie upadła zaangażowała w działalność znaczne środki – rzecz jasna nie własne a cudze - nie mając na starcie żadnego doświadczenia, zaplecza finansowego, przy znikomych kwalifikacjach, w wieku zaledwie 22 lat. Po czwarte, upadła przez długi czas w ogóle nie angażowała się w funkcjonowanie firmy i nie znała jej kondycji. Po piąte, upadła pełnomocnictwa do prowadzenia działalności udzieliła osobie, o której zeznała, że uprzednio pozbawiono ją prawa do prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek, karanej za przestępstwa finansowe, przy czym nie sprawowała żadnego nadzoru nad swoim pełnomocnikiem , w tym miejscu niezwykle istotny jest bardzo szeroki zakres udzielonego pełnomocnictwa. Po szóste, zwrócić należy uwagę na okoliczność, że już parę dni po otwarciu działalności gospodarczej – w dniu 13 stycznia 2016 r. upadła, działając z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłowała wyłudzić kredyt w B. (...) S.A., przedstawiając podrobione i poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i osiągniętych dochodach. Po siódme, jak wynika z ustaleń faktycznych, po zaprzestaniu pracy na etacie upadła i jej brat utrzymywali się wyłącznie z dochodów firmy prowadzonej przez upadłą, na pytanie Sądu na rozprawie w dniu 6 lipca 2022 roku upadła przyznała, że choć firma oficjalnie przynosiła straty, to w rzeczywistości „jakieś zyski były, bo musiała za coś żyć” – nie sposób więc nie ulec wrażeniu, że upadła de facto przez lata żyła na koszt osób trzecich - podmiotów z nią współpracujących w ramach prowadzonej przez nią działalności oraz własnych pracowników, którym nie płaciła wynagrodzeń. Po ósme, choć podstawa do ogłoszenia upadłości istniała już w 2016 roku , to upadła z wnioskiem o ogłoszenie upadłości wystąpiła dopiero w maju 2020 roku, a działalność kontynuowała aż do lipca 2019 roku, niemal do końca utrzymując wysoki stan zatrudnienia i zwiększając swoje zadłużenie m.in. przystępując do kolejnych umów leasingu (ostatnią taką umowę upadła podpisała w lutym 2018r.). Całokształt opisanych okoliczności w ocenie Sądu pozwala przypisać upadłej celowość zarówno w doprowadzeniu do niewypłacalności , jak i w istotnym zwiększeniu jej stopnia.

Upadła w swoich zeznaniach wskazywała, że w czerwcu 2017 r. zainteresowała się firmą, niemniej jednak powyższe zainteresowanie nie przełożyło się w żadne realne działania polegające na choćby złożeniu wniosku o ogłoszenie upadłości, który przerwałby pogłębianie dramatycznego stanu finansów firmy i doprowadził do większego zaspokojenia wierzycieli niż obecnie, w sytuacji kiedy rozmiar zobowiązań jest już tak ogromny. Upadła przez długi czas teoretycznie prowadząc działalność gospodarczą, zaangażowana była w kilka innych rzeczy, choćby własną pracę zawodową w wymiarze części etatu czy naukę, nie poświęcając firmie właściwego zaangażowania. Należy podkreślić, że upadła brała odpowiedzialności za sporą liczbę pracowników, których zatrudniała. Mimo to dalej brnęła w działalność gospodarczą, która przy tak znacznej ilości niespłaconych zobowiązań, nie miała już żadnych szans na powodzenie. Sąd wziął pod uwagę, że dłużniczka jako osoba posiadająca wykształcenie kierunkowe (studiowała zarządzanie) powinna posiadać ponadprzeciętną wiedzę na temat prowadzenia własnego biznesu i dołożyć szczególnej staranności, by interes pracowników i wierzycieli nie doznał żadnego uszczerbku, tak się jednak nie stało. Naganna postawa dłużniczki uzyskała swoje odzwierciedlenie także w orzeczonemu wobec niej zakazie prowadzenia działalności gospodarczej. Ponadto bardzo istotnym dla Sądu argumentem do stwierdzenia umyślności w doprowadzeniu, a następnie w istotnym pogłębieniu stopnia niewypłacalności, były wyroki skazujące zapadłe wobec D. P.. Upadła została uznana za winną udaremniania czynności inspektorowi pracy, co dodatkowo daje obraz sposobu podejścia dłużniczki do prowadzenia przez nią działalności gospodarczej. Ponadto usiłowała uzyskać kredyt w oparciu o poświadczający nieprawdę dokument – w tym stanie rzeczy bez wątpienia należy skonstatować, że w istocie prowadzona przez upadłą działalność gospodarcza służyć miała podniesieniu stopy życiowej upadłej czy jej brata w sposób nieuczciwy i kosztem innych osób.

Wreszcie oceny postawy upadłej dopełnia jeszcze jedna okoliczność: upadła po zakończeniu w lipcu 2019r. działalności gospodarczej już na jesieni 2019 roku podjęła zatrudnienie u swojego partnera, uprzednio będącego jej pracownikiem (kierowcą). Aktualnie to partner upadłej prowadzi firmę o profilu identycznym co firma wcześniej prowadzona przez upadłą, a sama upadła jest w tejże firmie jedyną osobą zatrudnioną na stanowisku administracyjnym. Co znamienne, J. G. (1), choć jest pracodawcą upadłej, nie zna jej zarobków (vide: protokół z rozprawy z 15 marca 2023), co potwierdza tylko, że to upadła, a nie J. G. (1), jest osobą najbardziej obeznaną z funkcjonowaniem firmy. Powyższe, rodzi wątpliwości co do respektowania przez upadłą orzeczonego wobec niej zakazu prowadzenia działalności gospodarczej i w ocenie Sądu tym bardziej pozwala przypisać upadłej umyślność w doprowadzeniu do niewypłacalności.

Podsumowując, w sprawie niniejszej zaistniały podstawy do przypisania upadłej umyślności w doprowadzeniu do niewypłacalności i istotnym zwiększeniu jej stopnia, co pozwalało na ustalenie planu spłat z wydłużonym okresem spłat na zasadzie art. 491 [15] ust 1a p.u Zresztą podkreślenia wymaga, że kwestia ta na końcowym etapie postępowania stała się bezsporna, albowiem upadła ostatecznie podzieliła ocenę Syndyka i wierzyciela wnioskującego o przeprowadzenie rozprawy co do zasadności wydłużenia okresu spłat do 84 miesięcy.

Przechodząc do wysokości raty orzeczonej w planie spłat (po 1800 zł miesięcznie), w ocenie Sądu możliwości zarobkowe upadłej pozwalają jej łożyć na poczet wierzycieli taką właśnie kwotę bez uszczerbku dla koniecznego utrzymania rodziny. W pierwszym rzędzie, należy zauważyć, że upadła jest osobą zdrową, młodą i dobrze wykształconą, posiada niezwykle bogate doświadczenie zawodowe w ciekawej i dobrze prosperującej co do zasady branży transportowej. W ocenie Sądu powyższe przymioty umożliwiają upadłej osiągnięcie dochodów wyższych niż aktualne. Nie powinno budzić wątpliwości, że upadła jest osobą bardzo zaradną, co tym bardziej umożliwia jej zwiększenie dochodów co najmniej do wysokości przeciętnego wynagrodzenia (średnie wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat z nagród z zysku, w lutym 2023 roku wyniosło natomiast 7065,43 zł). O wysokich kwalifikacjach zawodowych upadłej świadczy m.in. okoliczność, iż pracodawca zawiera jej sprawy firmy do tego stopnia, iż nie ma nawet rozeznania co do wysokości przysługującego jej wynagrodzenia. Dla oceny kwalifikacji zawodowych upadłej niezwykle istotne jest, że upadła dzięki swojemu zaangażowaniu w firmę partnera - mężczyzny bardzo młodego, nieposiadającego kierunkowego wykształcenia, z zaledwie jednorocznym doświadczeniem zawodowym na stanowisku niezwiązanym - przyczyniła się do osiągnięcia przez pracodawcę tak dobrych wyników finansowych. Nie uszło bowiem uwadze Sądu, że chociaż J. G. (1) rozpoczął działalność gospodarczą zaledwie kilka lat temu, będąc w wieku ok. 18 lat, mając za sobą jedynie roczne doświadczenie na stanowisku kierowcy,

może aktualnie pochwalić się znaczącymi osiągnięciami: wysokim dochodem (12 709,32 zł netto miesięcznie w roku 2022 r. – k. 566) i sporym majątkiem nabytym za gotówkę (dwa samochody ciężarowe, w tym jeden o wartości 100.000 zł, oraz naczepa, który to majątek pozwala ograniczyć potrzebę wynajmowania / leasingowania sprzętu i tym samym pomniejsza koszty działalności). Mając na uwadze całokształt powyższych okoliczności, zdaniem Sądu upadła, przystając na aktualne wynagrodzenie za pracę, nie wykorzystuje w pełni swoich możliwości i potencjału. Tymczasem w sprawach o ustalenie planu spłat rozstrzygające znaczenie mają możliwości zarobkowe, rozumiane jako dochody możliwe do uzyskania przy dołożeniu przez upadłego należytej staranności i posiadanych umiejętności, a nie dochody rzeczywiście uzyskiwane. Skoro aktualnie upadła godzi macierzyństwo z obowiązkami zawodowymi nic nie stoi na przeszkodzie, by poszukała lepiej płatnego zajęcia, tym bardziej, że jak sama przyznała na rozprawie w dniu 15 marca 2023 roku w wychowaniu dzieci pomaga jej babcia.

Niezależnie od powyższego, ustalając wysokość miesięcznej raty, Sąd miał na względzie również ogólnie bardzo dobrą sytuację finansową rodziny upadłej. Jak wynika z pisemnego oświadczenia upadłej o przychodach i wydatkach (k. 566) w 2022 roku średniomiesięczny dochód rodziny wynosił aż 17.537,70 zł (tj. 4384,42 zł na osobę). Mimo tego, upadła nie uczyniła nic, by dokonać jakichkolwiek spłat na rzecz wierzycieli. Na odnotowanie zasługuje fakt, że choć firma J. G. (1) prosperuje dobrze (konsekwentnie czynione są inwestycje, a dochód wzrasta), to jednak wymieniony mimo wszystko zdecydował się w 2020 i 2021 na zaciągnięcie dwóch kredytów w łącznej kwocie 58 000 zł – co istotne wcale nie z przeznaczeniem na cele działalności gospodarczej, ale na zwykłe utrzymanie. W opisanych okolicznościach nie powinno budzić wątpliwości, że standard życia rodziny jest wysoki, a J. G. (4) jest w stanie partycypować w kosztach utrzymania dzieci w stopniu na tyle znacznym, by upadła mogła z kolei realizować swój obowiązek alimentacyjny poprzez osobiste starania w wychowanie małoletnich. Tym samym, nawet przy aktualnych dochodach w kwocie ponad 2800 zł netto, upadła ma możliwość wygosparowania na poczet spłat wierzycieli sumę po 1800 zł. W ten sposób na inne wydatki pozostanie jej ponad 1000 zł, co zapewnia pokrycie najbardziej podstawowych potrzeb - przy uwzględnieniu okoliczności, że koszty mieszkania rozkładają się na cztery osoby, a za dzieci (jak wyżej powiedziano) w zdecydowanej większości winien płacić ojciec.

Mając na uwadze powyższe, Sąd ustalił plan spłat na okres 84 miesiące z ratą po 1800 zł miesięcznie.

Jak wynika z art. 491 [15] ust. 7 w zw. z art. 342 ust. 1 Pr.Up. , na potrzeby ustalenia planu spłaty zgłoszone wierzytelności dzieli się na kategorie. W ramach planu spłaty w pierwszej kolejności zaspakaja się koszty postępowania, a jeżeli fundusze na to pozwalają - również inne zobowiązania masy upadłości (art. 491 [15] ust. 7 w zw. z art. 343 ust. 1 Pr. Up.). Należności uszeregowane według poszczególnych kategorii , o których mowa w art. 342 ust. 1, zaspokaja się natomiast dopiero po zaspokojeniu w całości kosztów postępowania, zobowiązań masy upadłości i należności alimentacyjnych zgodnie z art. 343 (art. 491 [15] ust. 7 w zw. z art. 344 ust. 1 Pr.Up.) Jeżeli suma przeznaczona do podziału nie wystarcza na zaspokojenie w całości wszystkich należności, należności dalszej kategorii zaspokaja się dopiero po zaspokojeniu w całości należności poprzedzającej kategorii, a jeżeli suma przeznaczona do podziału nie wystarcza na zaspokojenie w całości wszystkich należności tej samej kategorii, należności te zaspokaja się stosunkowo do wysokości każdej z nich (art. 491 [15] ust. 7 w zw. z art. 344 ust. 2 Pr.Up.) .

Mając na uwadze powyższe, upadła została w pierwszej kolejności zobowiązana do spłat na rzecz Skarbu Państwa tytułem kosztów postępowania, a następnie do spłat na rzecz wierzycieli: najpierw kategorii I. (raty od pierwszej do 46), a następnie kategorii II. (raty od 46 do 84).

Ponieważ suma ustalonych spłat nie wystarczy na pełne zaspokojenie należności kategorii II., Sąd postanowił o ich zaspokojeniu stosunkowo do wysokości każdej z nich .

Jednocześnie, ponieważ suma spłat nie wystarczy na zaspokojenie w całości wierzytelności objętych kategorią II , Sąd w ogóle nie orzekł o zaspokojeniu należności dalszych kategorii (art. 491 [15] ust. 7 w zw. z art. 344 ust. 2 Pr.Up.) .

Realizując tak ustalony plan spłat, upadła zaspokoi w całości koszty postępowania, a ponadto blisko 33 % uznanych wierzytelności.

W niniejszej sprawie Sąd nie znalazł podstaw do zaliczenia na poczet okresu spłat okresu od upływu sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia upadłości do dnia ustalenia planu spłaty wierzycieli (art. 491 [15] ust. 1d Pr.Up.). W rozpatrywanym przypadku rozwiązanie takie nie znajdowało uzasadnienia – klóciłoby się to bowiem z celem przepisu art. 491 [15] ust. 1d Pr.Up. i byłoby krzywdzące dla wierzycieli. Należy w tym miejscu bowiem podkreślić, że w toku postępowania do masy upadłości nie wpłynęły żadne potrącenia. W doktrynie słusznie natomiast podkreśla się, że zaliczenie na poczet okresu spłat okresu po upływie sześciu miesięcy od daty ogłoszenia upadłości do daty ustalenia planu spłat stanowi dla upadłego pewnego rodzaju rekompensatę za przedłużające się postępowanie upadłościowe. Ustawodawca wyszedł w tym miejscu z założenia, że skoro upadły przez cały czas trwania postępowania obciążony jest potrąceniami i w związku z tym nie może w pełni korzystać ze swoich dochodów, to względy słusznościowe przemawiają za tym, by wydłużający się ponad miarę okres trwania postępowania upadłościowego zaliczyć mu na poczet okresu spłat. Wykładnia celowościowa art. 491 [15] ust. 1d Pr.Up. przemawia za tym, by zaliczenia takiego dokonywać tylko wtedy gdy przez okres, który miałby podlegać zaliczeniu na poczet okresu spłat, upadły faktycznie realizował swoje obowiązki wobec wierzycieli, znosząc potrącenia na ich rzecz. Tylko bowiem w takim wypadku celowym jest, by okres spłat odpowiednio skrócić - tak by upadły nie odczuł negatywnych konsekwencji swojej własnej uczciwości i zaradności, jaką wykazał się, podejmując i kontynuując pracę i konsekwentnie spłacając wierzycieli przez cały czas trwania przedłużającego się postępowania upadłościowego. Problem ten odnotowano również w doktrynie, gdzie podkreśla się, że „w trakcie trwania postępowania upadłościowego upadły również dokonuje w pewnej formie spłaty wierzycieli. Określona część dochodów upadłego wchodzi bowiem do masy upadłości i jest przez syndyka przeznaczana na pokrycie kosztów postępowania upadłościowego oraz zaspokojenie wierzycieli. W trakcie postępowania upadłościowego dłużnik nie może korzystać z efektów swojej pracy – wszystko co zarobi ponad kwotę wolną od egzekucji podlega bowiem przekazaniu do masy upadłości. System ten demobilizuje upadłych do podejmowania wysokopłatnych zajęć i wykorzystania swojego potencjału. W ocenie ustawodawcy okoliczność, że postępowanie upadłościowe trwa długo, powinna być zatem uwzględniana przy ustalaniu planu spłaty. Ponieważ nie da się przewidzieć, w jaki sposób na czas trwania upadłości wpływa uprzednie zachowanie dłużnika, a w jaki efektywność organów postępowania i aktywność wierzycieli – ustawodawca wprowadził zasadę, iż do okresu wykonywania planu spłat wlicza się okres przypadający po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia upadłości do dnia jego zakończenia (podstawa prawna – art. 491[15] ust. 1d)” (P.Zimmermann – komentarz do art. 491 [15] Prawa upadłościowego, Legalis)”.

W związku z powyższym, ponieważ w rozpoznawanej sprawie w toku sprawy do masy upadłości nie wpłynęły żadne potrącenia, brak było jakiegokolwiek aksjologicznego uzasadnienia do tego, by na poczet okresu spłat dokonywać zaliczenia na zasadzie art. 491 [15] ust 1 d Pr.Up.

W punkcie III sentencji orzeczono na podstawie art. 491 [21] Pr.Up.

Sędzia Kinga Mańkowska - Czepnik